

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/46/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415010129
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5415010129.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom 16. augusta 2016 prejednal odvolanie podané obžalovaným A. J., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 9T/30/2015-565 z 10.3.2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. J. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 9T/30/2015-565 z 10.3.2016 bol obžalovaný A. J. uznaný vinným, že

1. „dňa 18.12.2013 okolo 17.15 hod. v obci K., miestna časť N. vošiel do rodinného domu č. XX tak, že rozbil sklo na zatvorenom okne chodby domu, následne okno odistil, otvoril a tadiaľ vošiel do vnútra, pričom po prehľadaní interiéru domu odtiaľ zobral 120,-€ a zlaté šperky (prsteň, štyri páry náušnic, dve retiazky, päť prívieskov) v hodnote 955,-€ a keď sa okolo 17.30 hod. do domu vrátil K. N., nar. XX.X.XXXX, ktorý obžalovaného pristihol pri čine v spálni domu, obžalovaný k nemu pristúpil, rukou ho chytil pod krkom za oblečenie a po slovách: „Navaľ mi mobil!“, vytrhol K. N. mobilný telefón z ruky so slovami „Nerob nič, poznám tvoju tvár!“ a následne sa ho spýtal, kadiaľ vyjde von a z miesta činu ušiel, čím spôsobil majiteľke domu K. N., nar. XX.X.XXXX odcudzením peňazí a šperkov škodu 1.075,-€ a poškodením okna škodu vo výške 15,-€ a K. N. odcudzením mobilného telefónu škodu vo výške 75,-€,

2. dňa 25.12.2013 niekedy v čase od 8.30 hod. do 9.50 hod. v obci U., miestna časť N. vošiel do rodinného domu č. X tak, že najprv nohou vykopol okno na pivnici domu a potom rozbil okno na spálni domu a tadiaľ vošiel dovnútra domu, odkiaľ po prehľadaní interiéru zobral 200,-€ a dva mobilné telefóny zn. Samsung nezisteného typu a výrobného čísla, čím spôsobil majiteľovi domu Ing. Q. T., nar. XX.X.XXXX odcudzením vecí škodu vo výške 268,68 € a poškodením zariadenia domu škodu vo výške 210,95 €,

3. niekedy v dobe od 6.1.2014 do 17.1.2014 v obci W. vošiel do rodinného domu č. XX tak, že kameňom rozbil sklo na pivničnom okne, cez ktoré sa dostal do pivnice domu, odkiaľ prešiel do verandy, predsieni a spálne, pričom porozbíjal sklo na dverách v týchto miestnostiach, ktoré vzápätí odomkol, následne poškodil zrkadlovú skrinku v spálni, vyhádzal a porozhadzoval veci zo skrine a zásuviek s cieľom nájsť niečo cenné na odcudzenie, avšak nič také nenašiel, čím spôsobil majiteľovi domu Ing. A. E., nar. X.X.XXXX poškodením zariadenia škodu vo výške 116,60 €,

4. niekedy v dobe od 6.1.2014 do 17.1.2014 v obci W. vošiel do rodinného domu č. XX tak, že pomocou metly a malej sekerky vylámaval okennú plastovú žalúziu, následne kameňom rozbil okno, cez ktoré vošiel dovnútra domu, tu rozbil sklo na vnútorných dverách medzi miestnosťami, vyhádzal veci zo skriň s cieľom nájsť niečo cenné na odcudzenie, avšak nič také nenašiel, pričom poškodil sadu keramických šachových

figúrok, znehodnotil rôzne druhy oblečenia krvou tečúcou z utŕženého zranenia a krvou znečistil aj steny miestností, čím spôsobil majiteľovi domu Ing. K. I. škodu vo výške 250,49 €,

5. dňa 13.1.2014 niekedy v čase od 7.45 hod. do 14.00 hod. v obci U., miestna časť W., vošiel do rodinného domu č. XX tak, že kameňom rozbil dve okná na prízemí domu a tadiaľ vošiel dnu, kde zo spálne na I. posch. zobral 50,-€ a šperky v hodnote 690,03 €, čím spôsobil majiteľom domu O. X. nieke., nar. XX.X.XXXX a K. F., nar. XX.XX.XXXX odcudzením vecí škodu vo výške 740,03 € a poškodením zariadenia domu škodu vo výške 66,50 €,

6. dňa 15.1.2014 okolo 9.00 hod. v obci N. vošiel do rodinného domu č. XXX tak, že kameňom rozbil sklo na balkónových dverách, cez ktoré následne vošiel dovnútra domu, odkiaľ po prehľadání interiéru zobral zlaté šperky, čím spôsobil majiteľom domu X. H., nar. X.X.XXXX a O. H., nar. XX.XX.XXXX odcudzením vecí škodu vo výške 1.821,60 € a poškodením zariadenia domu škodu vo výške 106,-€,

7. dňa 3.3.2014 niekedy v čase od 5.30 hod. do 15.00 hod. v obci C. nad J. vošiel do rodinného domu č. XXX tak, že rozbil okno na garáži, vošiel dnu a zobral si tadiaľ drevený rebrík, po ktorom následne vyšiel na prízemie domu, kde rozbil okno, cez ktoré vošiel dovnútra domu, odkiaľ po prehľadání interiéru zobral 10.000,- Kč, štyri zlaté prstene a fotoaparát zn. Olympus, čím spôsobil majiteľke domu K. S., nar. XX.X.XXXX odcudzením vecí škodu vo výške 772,78 € a poškodením zariadenia škodu vo výške 45,-€,

8. dňa 4.3.2014 niekedy v čase od 6.00 hod. do 11.30 hod. v obci I. vošiel do rodinného domu č. XXX tak, že rozbil pivničné okno, cez ktoré vošiel dovnútra domu, odkiaľ po prehľadání interiéru zobral 330,-€ a zlaté šperky, čím spôsobil majiteľke domu E. N., nar. XX.X.XXXX odcudzením vecí škodu vo výške 1.930,-€ a poškodením zariadenia domu škodu vo výške 20,-€,

9. dňa 14.3.2014 niekedy v čase od 7.15 hod. do 13.45 hod. v obci Q. - T., vošiel do rodinného domu č. XX tak, že kameňom rozbil pivničné okno, ktorým vošiel dovnútra domu, kde rozbil sklo na dverách vedúcich do obytnej časti domu, odkiaľ po prehľadání interiéru zobral 720,-€ a zlaté šperky, čím spôsobil majiteľke domu E. W., nar. XX.X.XXXX odcudzením vecí škodu vo výške 1.826,-€ a poškodením zariadenia domu škodu vo výške 50,-€,

10. dňa 17.3.2014 niekedy v čase od 7.00 hod. do 11.30 hod. v obci K. vošiel do rodinného domu č. XXX tak, že rozbil pivničné okno, cez ktoré vošiel dovnútra domu, odkiaľ po prehľadání interiéru zobral zlaté šperky, čím spôsobil majiteľke domu X. I., nar. XX.XX.XXXX odcudzením vecí škodu vo výške 1.300,-€ a poškodením zariadenia domu vo výške 98,-€,

11. dňa 25.3.2014 niekedy v čase od 6.05 hod. do 15.30 hod. v obci C. D. vošiel do rodinného domu č. XXX tak, že kameňom rozbil okno, cez ktoré vošiel dovnútra domu, odkiaľ po prehľadání interiéru zobral 47,-€, notebook zn. Toshiba, notebook zn. Asus, tablet zn. Element 7 s puzdrom, zlaté šperky a tri fľaše s alkoholom, pričom poškodil kuchynskú linku, čím spôsobil majiteľom domu S. I., nar. XX.X.XXXX a O. I., nar. XX.X.XXXX odcudzením vecí škodu vo výške 613,67 € a poškodením zariadenia domu škodu vo výške 110,-€,

12. dňa 26.3.2014 niekedy v čase od 14.00 hod. do 15.00 hod. v obci C. vošiel do rodinného domu č. XXX tak, že vylomil zámku na vchodových dverách, cez ktoré vošiel dovnútra domu, kde v štyroch izbách pootváral skrine a zásuvky s cieľom nájsť a zobrať peniaze alebo iné cennosti, avšak nič nenašiel, čím spôsobil majiteľovi domu U. F. , nar. XX.X.XXXX poškodením dverí škodu vo výške 50,-€,

13. dňa 27.3.2014 niekedy v čase okolo 11.00 hod. v obci U., miestna časť U. - I. vošiel do rodinného domu č. XXX tak, že vyskočil na plechovú striešku nachádzajúcu sa pri tomto dome, cez ktorú sa dostal k balkónu domu, následne kameňom rozbil sklo na balkónových dverách, cez ktoré sa pokúšal vojsť dovnútra rodinného domu s cieľom zobrať odtiaľ nejaké veci, avšak počas otvárania balkónových dverí bol pristihnutý majiteľkou domu, a preto z miesta činu ušiel, čím spôsobil majiteľke domu E. J., nar. XX.X.XXXX poškodením zariadenia domu škodu vo výške 8,- €,

14. dňa 1.4.2014 niekedy v čase od 7.30 hod. do 13.30 hod. v obci R. - D. vošiel do rodinného domu č. XXX tak, že na pivničnom okne odstránil sieťku proti hmyzu, odistil poistný kovový mechanizmus na okne a následne cez takto otvorené okno vošiel do suterénu domu, kde vykopol dvere vedúce na

prízemie, odkiaľ po prehľadani interiéru domu zobral rôzne šperky, čím spôsobil majiteľke domu O. Q., nar. XX.X.XXXX odcudzením vecí škodu vo výške 190,-€ a poškodením zariadenia škodu vo výške 100,-€,

15. dňa 14.4.2014 niekedy v čase od 9.00 hod. do 11.30 hod. v obci U., miestna časť N. vošiel do rodinného domu č. XX tak, že nohou rozbil okno vedúce do kotolne, cez ktoré vošiel dovnútra domu, odkiaľ po prehľadani interiéru zobral 100,-€, dve zlaté retiazky, fotoaparát zn. Fujifilm Finepix HS50, s puzdrom zn. Lowepro Adventura 25, pamäťovú kartu ADATA SDHC 32 GB a tablet zn. Lenovo Joga G3, čím spôsobil K. S., nar. XX.XX.XXXX odcudzením peňazí a šperkov škodu vo výške 317,80 € a majiteľovi domu N. S., nar. XX.X.XXXX odcudzením ostatných vecí škodu vo výške 749,22 € a poškodením zariadenia domu škodu vo výške 32,-€,

16. dňa 14.4.2014 niekedy v čase od 7.40 hod. do 13.50 hod. v obci C. vošiel do rodinného domu č. XX tak, že kameňom rozbil okno na I. poschodí domu, tadiaľ potom vošiel dovnútra domu, odkiaľ po prehľadani interiéru zobral sivý ruksak a notebook zn. HP, sériové č. NO127a2SCNU03317CS a pomocou obliečky na vankúš si obviazal pravú ruku, ktorú si porezal pri vstupe cez rozbité okno, čím spôsobil majiteľom domu C. Q., nar. XX.X.XXXX a E. Q., nar. XX.X.XXXX odcudzením vecí škodu vo výške 263,88 € a poškodením zariadenia domu škodu vo výške 245,88 €,

17. dňa 16.4.2014 niekedy v čase od 7.15 hod. do 13.30 hod. v obci C. F. vošiel do rodinného domu č. XX tak, že na prízemí domu kameňom rozbil okno na WC a tadiaľ vošiel dovnútra domu, odkiaľ zobral 6.870,-Sk, pánske náramkové hodinky zn. Certina, tri ks dámskych náramkových hodínok nezistenej značky, drobnú bižutériu a zlaté šperky, pričom pri prehľadani interiéru vykopol dvere do spálne, čím rozbil sklo na dverách, poškodil zamykanie troch šperkovníc, poškriabal vrchnú plochu písacieho stola a rozbil sklo na lustrí, čím spôsobil X. K. odcudzením zlatých šperkov škodu vo výške 923,-€, majiteľom domu A. K., nar. XX.X.XXXX a K. K., nar. XX.XX.XXXX odcudzením ostatných vecí škodu vo výške 508,05 € a poškodením zariadenia domu škodu vo výške 345,-€,

18. niekedy v dobe od 19.00 hod. dňa 21.4.2014 do 10.00 hod. dňa 23.4.2014 v obci C. nad J., miestna časť I., vošiel do rodinného domu č. XXXX tak, že rozbil okno na terase, otvoril ho a vošiel tadiaľ dovnútra domu, kde vypáčil dvere vedúce na I. posch. domu, odkiaľ zobral sadu šiestich krištáľových pohárov zn. Swarovski, sadu ružových šálok na kávu, mobilný telefón zn. Samsung Galaxy, striebornú plesovú kabelku, strieborné manžetové gombíky, rádio s CD prehrávačom zn. Philips, desať ks CD nosičov, čím spôsobil majiteľovi domu S. H., nar. XX.X.XXXX odcudzením vecí škodu vo výške 321,60 € a poškodením zariadenia domu škodu vo výške 419,77 €",

čím spáchal v bode 1/ zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., v bodoch 1/ až 18/ pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák., v spojení s § 138 písm. e), j) Tr. zák., v časti (v bodoch 3/, 12/, 13/) v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., v časti (v bode 13/) v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., pokračovací prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., v spojení s § 37 písm. h), m) Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák., za použitia § 41 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., na spoločný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere päť rokov a šesť mesiacov. Súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súd podľa § 61 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 37 písm. h), m) Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák., uložil obžalovanému spoločný úhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu štyri roky. Súd podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušil výroky o vine a výroky o treste uvedené:

- v trestnom rozkaze Okresného súdu Martin, sp.zn. 2T/164/2014 zo dňa 29.10.2014
  - v rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3T/145/2014 zo dňa 5.11.2014
  - v trestnom rozkaze Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 1T/219/2014 zo dňa 25.11.2014
  - v trestnom rozkaze Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3T/149/2014 zo dňa 5.11.2014
  - v trestnom rozkaze Okresného súdu Martin, sp.zn. 23T/196/2014 zo dňa 25.3.2015
  - v trestnom rozkaze Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 1T/134/2014 zo dňa 9.4.2015
  - v rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/179/2014 zo dňa 16.12.2015
- ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v týchto zrušených výrokoch o vine a o treste svoj podklad.

Súd zároveň rozhodol podľa § 287 ods. 1 Tr. por. o povinnosti obžalovaného nahradiť poškodeným spôsobenú škodu.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 10.3.2016 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, vrátane odôvodnenia jeho podstatnej časti a poučení o opravných prostriedkoch prítomný prokurátor prehlásil, že sa vzdáva práva podať odvolanie a obžalovaný po porade s obhajcom uviedol, že podáva odvolanie voči všetkým výrokom rozsudku.

Dňa 29.4.2016 súdu prvého stupňa bolo doručené odôvodnenie odvolania obžalovaného A. J. prostredníctvom obhajcu, z ktorého vyplýva, že odvolanie je podávané proti výroku o treste rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/30/2015 z 10.3.2016 a konaniu, ktoré mu predchádzalo s nasledovnými dôvodmi:

„Sme toho názoru, že súd pri rozhodovaní o uložení trestu nepostupoval v súlade so základnými zásadami ukladania sankcií uvedených v § 34 Tr. zák., hlavne vo vzťahu k § 34 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. Ďalej uvádzame, že súd nezohľadnil a nevyhodnotil poľahčujúce okolnosti uvedené v ustanovení § 36 písm. l) a písm. n) Tr. zák., a teda, že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestných činov a skutky oľutoval a takisto napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. O tom, že sa obžalovaný priznal, svedčia jednak zápisnice o výsluchoch obvineného, ktoré boli vyhotovené počas prípravného konania, vedené pod ČVS: OPR 36/1-VYS-DK-2014, týkajúce sa skutkov popísaných v obžalobe Okresného prokurátora v Dolnom Kubíne, pod sp.zn. PV 41/14/5503. Vychádzajúc z tvrdenia obžalovaného sme toho názoru, že obžalovaný sa nebude priznávať k niečomu, čo nespáchal. Ešte pred vznesením obvinenia bol obžalovaný vypočutý ako svedok a to dňa 1.7.2014, a už počas výsluchov v tento deň popísal jeho protispoločenské správanie. Bez jeho aktívnej účasti a napomáhania orgánom činným v trestnom konaní, by nedošlo k preukázaniu skutkov, ktoré boli popísané v obžalobe Pv 41/2014, okresného prokurátora v Dolnom Kubíne. Súčasťou spisového materiálu vedeného v prípravnom konaní ako aj na súde, je návrh na konanie o dohode o vine a treste. Jedná sa o návrhy zo dňa 23.4.2015 a 2.6.2015. Súčasťou týchto návrhov je priznanie. Toto priznanie klient urobil aj v čase po zmene právnej kvalifikácie. Aj pred samotným súdom, počas hlavného pojednávania konaného dňa 11.2.2016 v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., klient vyhlásil, že je vinný. Súd takéto vyhlásenie prijal a nevykonával dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie žalovaných skutkov, ale len dôkazy súvisiace so zbíhajúcimi čiastkovými útokmi, s výrokom o treste a s výrokom o náhrade škody. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd konštatuje, že nebol vykonaný žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval úprimnú ľútosť obžalovaného nad jednotlivými čiastkovými útokmi. V tejto súvislosti si dovoľujeme poukázať na vyjadrenie obžalovaného počas hlavného pojednávania konaného dňa 8.3.2016, kedy obžalovaný vyjadril, že ľutuje čo spravil. Svoje oľutovanie vyjadril aj počas prípravného konania, napr. dňa 4.12.2014, kde do zápisnice o výsluchu obvineného uviedol: „Ľutujem svojho konania. Týmto sa chcem ospravedlniť poškodeným osobám a budem sa snažiť, aby som im škodu spôsobenú mojím konaním uhradil“. Vychádzame z toho, že prejavil úprimnú ľútosť a priznanie bolo dobrovoľné. Zároveň sme toho názoru, že obžalovaný svojím konaním napomáhal objasňovať jeho trestnú činnosť. Okrem iného počas prípravného konania podrobne popísal priebeh jeho protiprávneho konania, zúčastnil sa ohliadky na mieste samom, kde presne popísal spôsob, miesto, skutkové okolnosti spáchania trestných činov, ktoré boli predmetom obžaloby. V nie neposlednom rade je potrebné uviesť, že pri uložení spoločného súhrnného trestu je súd viazaný zákonnou úpravou, a to najmä tým, že nemôže zasahovať do výroku týkajúceho sa rozhodnutia súdu o vine, ruší len výrok o treste. Ostatné súdy, (napr. Okresný súd Prievidza pod sp.zn. 1T/179/2014-625 zo dňa 16.12.2015, rozhodol o treste s tým, že u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti v tom, že sa ku skutku priznal, toto oľutoval a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti - § 36 písm. l/, n/ Tr. zák.), ktoré rozhodovali o zbíhajúcich sa pokračovacích trestných činoch, vyhodnotili správanie klienta tak, že zobrali do úvahy poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l) a n) Tr. zák. Súd vyhodnotil výpoveď obžalovaného vo vzťahu k jednotlivým skutkom obžaloby tak, že sa priviezol na miesto autom, ktoré sám šoféroval a následne na aute aj z miesta činu odišiel a odviezol ukradnuté veci takým spôsobom, že mu uložil trest zákazu činnosti na základe jeho, podľa nášho názoru priznania, aj keď to súd nekonštatuje, len uvádza v odôvodnení, že obžalovaný doplnil spôsob, ako sa dopravil na miesto činu (č.l. 556). Vzhľadom na uvedené skutočnosti, navrhujeme aby Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v zmysle ust. § 321 písm. e) Tr. por. a rozhodol takto:

Odvolací súd zrušuje rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/30/2015 zo dňa 10.3.2016 a vec vracia Okresnému súdu v Dolnom Kubíne na nové prejednanie a rozhodnutie“.

Dňa 9.5.2016 súdu prvého stupňa bolo doručené písomné podanie obžalovaného A. J. označené ako „Odvolanie voči rozsudku v mene SR“, z obsahu ktorého vyplýva, že obžalovaný sám podáva odvolanie voči rozsudku s tým, že okolnosti jeho odvolania uvedie jeho právny zástupca a on sám na Krajskom súde v Žiline.

Dňa 26.5.2016 súdu prvého stupňa bolo doručené písomné podanie poškodeného X. H. s nasledovným textom:

„Pozorne som si prečítal odstavce 6. kde sa píše, obžalovaný vošiel do nášho rodinného domu a zobral zlaté šperky. Do nášho rodinného domu sa vlámal a ukradol, okrem zlatých šperkov aj „perlový náhrdelník, zbraň, puškohľad“. Žiadna zmienka o perlovom náhrdelníku. Ukradol. Žiadam prirátať jeho hodnotu. Žiadna zmienka že ukradol zbraň. Malokalibrovku. Verzia prvá, ukradol. Verzia druhá, zbraň ukradol a zahodil do krov. Verzia tretia, zbraň neukradol. Žiadna zmienka o „puškohľade“ MEOPTA 7 x 50 s červeným bodom. Ukradol. Žiadam prirátať jeho hodnotu! V odvolaní sa píše: Vychádzajúc z tvrdenia obžalovaného sme toho názoru, že obžalovaný sa nebude priznávať k niečomu, čo nespáchal. Mám tomu rozumieť tak, že v čase, keď sa obžalovaný vlámal do nášho domu náhrdelník mala manželka na krku? A ja som so zbraňou na pleci pracoval? Nikomu nedošlo, že puškohľad sa dá zo zbrane demontovať? Žiadam vysvetliť, prečo ma chce niekto okradnúť ešte raz!“

Dňa 30.5.2016 súdu prvého stupňa bolo doručené vyjadrenie prokurátora k odôvodneniu odvolania obžalovaného A. J. s nasledovným textom:

„Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/30/2015 z 10.3.2016 považujem čo do výroku o vine a treste obžalovaného A. J. za zákonný a spravodlivý. Spoločný úhrnný trest odňatia slobody uložený obžalovanému prvostupňovým súdom je uložený v zákonom rozsahu a podľa zásad na ukladanie trestu takéhoto druhu. Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. je súd povinný prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Z uvedeného vyplýva, že táto činnosť súdu tvorí výrok o treste a nie o vine obžalovaného. Prvostupňový súd odôvodnil svoje rozhodnutie ohľadom uloženého trestu riadne a zákonným spôsobom, pričom výmera uloženého trestu odňatia slobody a spôsob jeho výkonu vychádza z vykonaného dokazovania. Obžalovaný bol odsúdený za zločin vydierania, pokračovací zločin krádeže a iné prečiny, ktoré spáchal 18 útokmi proti majetku a iným záujmom chránených trestným zákonom na viacerých poškodených osobách. Vzhľadom na uvedené je uložený trest odňatia slobody primeraný konaniu obžalovaného. Trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu uložený obžalovanému je zákonný a tento výrok má tiež oporu vo vykonanom dokazovaní. Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. môže súd uložiť trest zákazu činnosti na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný používal v súvislosti s páchanou trestnou činnosťou osobné motorové vozidlo, ktorým sa vozil ako aj odvážal z miesta činu. Z uvedeného vyplýva možnosť súdu na uloženie takéhoto trestu, a preto je jeho uloženie zákonné. Samotné odvolanie obhajcu zo dňa 29.4.2016, ktorému bol rozsudok oznámený už 10.3.2016, bolo podané oneskorene, avšak na jeho odôvodnenie je potrebné prihliadať, a to vzhľadom na zahlásenie odvolania obžalovaným po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku. Odvolanie obžalovaného zo dňa 3.5.2016 pokladám vzhľadom na jeho obsah za duplicitný prejav vôle obžalovaného z 10.3.2016, ktorým na hlavnom pojednávaní zahlásil po oznámení rozsudku odvolanie proti všetkým jeho výrokom“.

Dňa 9.8.2016 krajskému súdu bolo doručené vyjadrenie poškodenej K. S. k odvolaniu obžalovaného s nasledovným textom:

„Vážený súd: chcem sa vyjadriť k odvolaniu sa A. J.. Dúfam, že rozhodnete v tejto veci spravodlivo a neznížite mu trest. Keby som mala tú moc tak by som mu ešte pridala za toľké lúpeže ktoré spáchal. Takýchto lumpov treba dať na nútené práce aby si na svoje živobytie dokázali zarobiť. Ja by som sa veľmi rada zúčastnila tohto zasadnutia, aby som sa pozrela do očí tomu čo ma okradol a spôsobil taký šok z ktorého sa stále nemôžem spamätať. Prosím Vás Vážený pán sudca neznížte mu ten trest ale mu ešte pridajte“.

Na verejnom zasadnutí, ktoré bolo vykonané po splnení zákonom stanovených podmienok v neprítomnosti poškodených v konaní pred odvolacím súdom, prokurátorka uviedla, že považuje trest

rozsudku súdu prvého stupňa za správny a zákonný a navrhuje odvolanie zamietnuť ako nedôvodné. Obhajca obžalovaného s poukazom na dôvody odvolania navrhol zrušiť výrok o treste rozsudku súdu prvého stupňa s poukazom na § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. Obžalovaný A. J. prehlásil, že súhlasí so svojim obhajcom.

Krajský súd ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., obsah odvolania spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaný A. J. podal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa len proti výroku o treste, ale odvolací súd vykonal všeobecný prieskum rozhodnutia súdu prvého stupňa o vine, ako i prieskum konania, ktoré predchádzalo odvolaním napadnutému výroku rozsudku súdu prvého stupňa, pretože z pohľadu zákona a spravodlivosti žiadny trest nemôže obstať pri nezákonnom rozhodnutí o vine páchatel'a.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdených trestných činov (zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., v spojení s § 138 písm. e/, j/ Tr. zák., v časti /v bodoch 3., 12., 13./ v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., v časti /v bode 13./ v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., pokračovací prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na priebeh hlavného pojednávania v konaní pred prvostupňovým súdom, na ktorom podľa § 257 ods. 7 Tr. por. súd prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo skutkov, pre ktoré bola podaná obžaloba, a preto v súlade s § 257 ods. 8 Tr. por. dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutkov, nevykonal a vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste a s výrokom o náhrade škody.

Odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa si vytvoril dostatočný skutkový základ k rozhodnutiu o druhu a výmere trestu. Na tomto mieste krajský súd poznamenáva, že argumenty obžalovaného uvedené v písomných dôvodoch odvolania neboli spôsobilé zvrátiť druh a výmeru trestu, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom súdu prvého stupňa.

Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje s právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku v súvislosti s výrokom o treste, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Súd prvého stupňa rozviedol svoje skutkové a právne úvahy vo vzťahu k výroku o treste, ktoré si odvolací súd v plnom rozsahu osvojil.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Z dôvodov odvolania obžalovaného je nesporné, že obžalovaný namieta, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o uložení trestu nepostupoval v súlade so základnými zásadami ukladania sankcií

uvedených v § 34 Tr. zák., hlavne vo vzťahu k § 34 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. a namieta, že súd nezohľadnil a nevyhodnotil poľahčujúce okolnosti uvedené v ustanovení § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., teda, že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestných činov a skutky oľutoval a takisto napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. V kontexte obsahu odvolania možno ustáliť, že samotný obžalovaný namieta i neprimeranosť uloženého trestu odňatia slobody a trestu zákazu činnosti vodiča.

Odvolačný súd poukazuje na dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, ktoré si v plnom rozsahu osvojuje, pretože majú svoju oporu v skutkových okolnostiach, ktoré mali podklad pre rozhodnutie súdu prvého stupňa o druhu a výmere trestu, pričom tieto dôvody sú výstižné, logické a odvolačný súd nemá žiadne dôvody ich rozporovať, prípadne meniť. Súd prvého stupňa v podstatnom odôvodnil svoj výrok o druhu a výmere trestu nasledovne:

„V danom prípade bol obžalovanému uložený spoločný úhrnný trest v zmysle § 41 ods. 3 Tr. zák. Ide teda o trest nielen za tie čiastkové útoky, ktoré boli uvedené v podanej obžalobe, ale aj za ostatných dvanásť čiastkových útokov a za zločin „Lúpež“, t.j. za činy, za ktoré už bol obžalovaný právoplatne odsúdený. Nejde teda len o trest za tzv. majetkovú trestnú činnosť, ale aj za čin priamo smerujúci voči životu a zdraviu inej osoby (skutok v bode 1.) Na strane obžalovaného možno konštatovať, že neexistuje žiadna poľahčujúca okolnosť. Obžalovaný síce pred súdom poukazoval na existenciu dvoch poľahčujúcich okolností tvrdiac, že sa k spáchaniu činov priznal a účinne napomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri ich vyšetrení, súd však ich existenciu nezistil. Podmienkou pre zohľadnenie poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. je nielen priznanie sa páchatel'a, ale je nevyhnutná aj jeho úprimná ľútosť nad spáchaným činom. V danom prípade nebol pre súdom vykonaný žiadny dôkaz, ktorým by bola reálne preukázaná úprimná ľútosť obžalovaného nad jednotlivými (osemnástimi) čiastkovými útokmi, ktorými zasiahol do práv množstva poškodených. V tejto súvislosti súd osobitne poukazuje na vyjadrenie obžalovaného v záverečnej reči, kedy tento prezentoval svoj pohľad na závažnosť jeho konania slovami „nikoho som nezabil“ a „spravil som škodu len na majetku“. Okrem toho však prehliadať, že obžalovaný sa nepriznal k spáchaniu všetkých čiastkových útokov. Ohľadom niektorých totiž obžalovaný v prípravnom konaní popieral rozsah odcudzených vecí (peňazí), i keď napokon bol právoplatne odsúdený za krádež o.i. aj takých vecí (napr. výpoveď obžalovaného v spise OS ZH sp.zn. 1T/219/2014 na č.l. 18, v spise OS CA sp.zn. 3T/149/2014 na č.l. 114, v spise OS TN sp.zn. 1T/134/2014 na č.l. 7, v spise OS CA sp.zn. 3T/145/2014 na č.l. 46, 88). Ak teda bol obžalovaný odsúdený aj za niečo, čo popieral, nemôže následne tvrdiť, že sa k spáchaniu takého činu priznal. Išlo len o čiastkové (neúplné) priznanie. Rovnako nemožno akceptovať existenciu poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. n) Tr. zák. Nie je vôbec zrejmé, čím konkrétne mal obžalovaný účinne napomáhať orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti v jednotlivých (osemnástich) prípadoch. V niektorých prípadoch sa síce obžalovaný k spáchaniu činu priznal (zväčša pod ťarchou už zhromaždených usvedčujúcich dôkazov), ale ďalej k veci odmietol vypovedať a tak je zjavné, že v ďalšom objasňovaní takého činu nebol nijako nápomocný. Aj preto sa množstvo ukradnutých vecí nikdy nenašlo a škoda poškodeným doteraz nebola nahradená. Oproti tomu bola zistená existencia dvoch priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), m) Tr. zák. Obžalovaný totiž spáchal až štyri trestné činy (dva zločiny + dva prečiny) a v minulosti už bol odsúdený. Súd však v tomto smere neprihliadal na tzv. zbíhajúce odsúdenia, za ktoré je obžalovanému teraz ukladaný spoločný trest, ale na tie skoršie odsúdenia, ktoré zatiaľ nie sú zahladené (OS ZA sp.zn. 22T/88/2006; OS ZA sp.zn. 28T/3/2008; OS ZA sp.zn. 1T/62/2009). Vzhľadom na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností súd podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. upravil trestnú sadzbu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona za najprísnejší so zbíhajúcich trestných činov (§ 212 ods. 4 TZ = 3 až 10 rokov) a zvýšil dolnú hranicu o jednu tretinu (5r. 4 mes.). Následne však súd zvýšil aj hornú hranicu trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. (13 r. 4 mes.), keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov, ktoré nie sú v jednočinnom súbehu, pričom tým o.i. spáchal dva zločiny. Súd v danom prípade nepoužil tzv. zmierňovacie ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zák., keďže po náleze Ústavného súdu SR sp.zn. PL. ÚS 106/2011 už súbežná aplikácia § 38 ods. 4 až 6 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. v platnom znení nie je neprimerane prísna. Súd už totiž môže pri ukladaní konkrétnej výmery trestu využiť celé rozpätie trestnej sadzby, keďže ukládanie trestu v hornej polovici už nie je ex lege obligatórne. Túto možnosť okresný súd aj využil a uložil obžalovanému trest pri dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby (5 r. 4 mes. až 13 r. 4 mes.).“

Je nesporné, že už súd prvého stupňa dal obžalovanému presvedčivú odpoveď na jeho názor o existencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., na ktoré poukazoval jeho obhajca v

záverečnej reči na hlavnom pojednávaní 8.3.2016, ktorá skutočnosť vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 8.3.2016 (č.l. 555-557 súdneho spisu). K tejto odpovedi odvolací súd nemá žiadne výhrady.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste. Podľa názoru odvolacieho súdu uložené tresty budú v dostatočnej miere plniť svoj účel stanovený § 34 ods. 1 Tr. zák. Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov, robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne doplňovať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

V súvislosti s namietanou neprimeranosťou uloženého trestu obžalovaným A. J. treba dodať, že záver o primeranosti trestu je daný vtedy, ak sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie. Možno konštatovať, že páchatel'a môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, z toho vyplýva, že v prípade ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie - bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatel'ovi trestného činu. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý. Spravodlivý je vždy len primeraný trest. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste. Pri rešpektovaní uvedených princípov krajský súd považoval trest uložený obžalovanému A. J. rozsudkom súdu prvého stupňa vzhľadom na všetky okolnosti prípadu za primeraný, a preto odvolací súd požiadavkám odvolateľa nemohol vyhovieť.

Za zákonný a stavu veci primeraný považuje krajský súd aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 4 roky, uložený súdom prvého stupňa obžalovanému a správny je aj výrok, podľa ktorého súd prvého stupňa zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože k tomuto výroku sú splnené podmienky stanovené § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Krajský súd poznamenáva, že podľa písomných dôvodov odvolania obžalovaného toto smeruje aj ku konaniu, ktoré mu predchádzalo, ale z písomných dôvodov odvolania obžalovaného nie je možné špecifikovať žiadne konkrétne výhrady ku konaniu súdu prvého stupňa, resp. ku konaniu orgánov činných v prípravnom konaní, ktoré predchádzalo vyhláseniu výroku odvolaním napadnutého rozsudku.

V súvislosti s návrhom obhajcu obžalovaného, ktorý obsahuje písomné odôvodnenie odvolania, ako i s jeho konečným návrhom v konaní pred odvolacím súdom, aby po zrušení odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa bola vec vrátená okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie z tohto návrhu nie je zrejmé, aké nové skutočnosti mali byť v konaní pred súdom prvého stupňa znovu prejednané a aké nové procesne účinné dôkazy majú byť vykonané, ktoré by boli spôsobilé odôvodniť zmenu výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý bol napadnutý odvolaním obžalovaného.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku obžalovaným a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. alebo § 371 ods. 3 Tr. por.

Na základe týchto skutočností potom krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie obžalovaného A. J. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.